

5. Kas varjupaigataotlejal on õigus kohtu kaudu nõuda, et liikmesriik kontrolliks vastutuse ülevõtmist nõukogu määruse (EÜ) nr 343/2003 artikli 3 lõike 2 esimese lause alusel ja teeks varjupaigataotlejale teatavaks asjaomase otsuse põhjendused?

⁽¹⁾ Nõukogu 18. veebruari 2003. aasta määrus (EÜ) nr 343/2003, millega kehtestatakse kriteeriumid ja mehhanismid selle liikmesriigi määramiseks, kes vastutab mõnes liikmesriigis kolmanda riigi kodaniku esitatud varjupaigataotluse läbivaatamise eest (ELT L 50, lk 1; ELT eriväljaanne 19/06, lk 109).

⁽²⁾ Komisjoni 2. septembri 2003. aasta määrus (EÜ) nr 1560/2003, millega kehtestatakse üksikasjalikud rakenduseeskirjad määrusele (EÜ) nr 343/2003, millega kehtestatakse kriteeriumid ja mehhanismid selle liikmesriigi määramiseks, kes vastutab mõnes liikmesriigis kolmanda riigi kodaniku esitatud varjupaigataotluse läbivaatamise eest (ELT L 222, lk 3; ELT eriväljaanne 19/06, lk 200).

22. detsembril 2011 esitatud hagi — Euroopa Komisjon versus Hispaania Kuningriik

(Kohtuasi C-678/11)

(2012/C 73/35)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: W. Roels ja F. Jimeno Fernández)

Kostja: Hispaania Kuningriik

Hageja nõuded

— Tuvastada, et kuna Hispaania Kuningriik kehtestas ja jättis jõusse sätted, mis sisalduvad pensioniskeemide ja -fondide seaduse kodifitseeritud redaktsiooni artikli 46 punktis c, 29. oktoobri kuningliku seadusandliku dekreeedi nr 6/2004, millega kiidetakse heaks erakindlustuse korralduse ja järelevalve seaduse ümbersõnastamine, artiklis 86, kuningliku seadusandliku dekreeedi nr 5/2004, millega kiidetakse heaks mitteresidentide tulumaksu seaduse ümbersõnastamine, artiklis 10 ning 17. detsembri maksukorralduse seaduse nr 58/2003 artiklis 47 ja mille kohaselt teistes liikmesriikides asuvad välismaised pensionifondid, kes pakuvad Hispaanias vanaduspensionis skeeme, ning kindlustusühinguid, kes tegutsevad Hispaanias teenuste osutamise vabaduse raames, on teiste hulgas kohustatud määrama Hispaanias asuva maksuesindaja, on Hispaania Kuningriik rikkunud ELTL artiklist 56 (endine EÜ artikkel 49) ja EMP lepingu artiklist 36 tulenevaid kohustusi;

— mõista kohtukulud välja Hispaania Kuningriigilt.

Väited ja peamised argumendid

1. Kõnealuste Hispaania maksuõigusnormidega on mitteresidentidest maksumaksjatele pandud kohustus määrata Hispaanias asuv maksuesindaja. Praktikas on see kohustus

pandud teistes liikmesriikides asuvatele välismaistele pensionifondidele, kes pakuvad Hispaanias vanaduspensionis skeeme, ning kindlustusühingutele, kes tegutsevad Hispaanias teenuste osutamise vabaduse raames.

2. Komisjon leiab, et kohustus määrata eespool nimetatud juhtudel Hispaanias asuv maksuesindaja takistab teenuste osutamise vabaduse teostamist, kuna see paneb täiendava kohustuse asjaomastele üksustele ja füüsilistele isikutele, kellel ei ole muud võimalust kui kasutada esindaja teenuseid. Samuti takistab see teenuste osutamise vabaduse teostamist isikutel ja ettevõtjatel, kes asuvad teistes liikmesriikides ja kes soovivad pakkuda maksuesinduse teenuseid Hispaanias tegutsevatele üksustele või füüsilistele isikutele.

3. Need õigusnormid on vastuolus ELTL artikli 56 (endine EÜ artikkel 49) ja EMP lepingu artikliga 36.

Alliance One International, Inc., endine Dimon, Inc., 27. detsembril 2011 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (neljas koda) 12. oktoobri 2011. aasta otsuse peale kohtuasjas T-41/05: Alliance One International, Inc., versus Euroopa Komisjon

(Kohtuasi C-679/11 P)

(2012/C 73/36)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Alliance One International, Inc (endine Dimon, Inc.) (esindajad: advokaadid M. Odriozola, A. Vide)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon

Apellandi nõuded

— tühistada Üldkohtu 12. oktoobri 2011. aasta otsus kohtuasjas T-41/05 osas, milles tuvastades, et Alliance One International, Inc., endine Dimon, Inc. oli solidaarselt vastutav, lükati tagasi väited ELTL artikli 101 lõike 1 ja määruse nr 1/2003 (⁽¹⁾) artikli 23 lõike 2 kohaldamisel tehtud ilmsete hindamisvigade kohta, piisava põhjenduse esitamata jätmise kohta ja võrdse kohtlemise põhimõtte rikkumise kohta;

— tühistada apellanti puudutavas osas komisjoni 20. oktoobri 2004. aasta otsus asjas COMP/C.38.238/B.2 — Toortubakas — Hispaania ja vähendada apellandile selle otsusega määratud trahvi; ja

— mõista kohtukulud välja komisjonilt.